

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Шумен, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VII-И СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теодора Р. Йорданова-Момова

при участието на секретаря Елена Вл. Пенчева
като разгледа докладваното от Теодора Р. Йорданова-Момова Гражданско дело № 20223630101351 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание **чл. 422, ал. 1** вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. **чл. 240, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите**, вр. **чл. 14, ал. 1 от Наредба за дейността на заложните къщи**.

В подадената след указание по чл. 415, ал. 1 от ГПК искова молба ищецът „Заложна къща Кредит 1“ ЕООД гр. Шумен, представлявано от А. Г. С. излага, че дружеството развива дейност като заложна къща. Твърди, че на 09.12.2019 г. сключило с ответника К. З. М. договор за заем, по силата на който предоставило на последния сума в размер на 4000,00 лв., а той се задължил да я върне до 09.01.2020 г. Договорът бил оформен като заложен билет в съответствие с изискванията на Наредбата за дейността на заложните къщи. Ответникът не върнал заетата сума в срок, а и понастоящем. Поради това, ищецът депозирал пред ШРС заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение срещу длъжника, по което била издадена такава по ч.гр.д. № 1267/2021 г. по описа на съда. Заповедта била връчена на М. по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК. Моли съда да постанови решение, по силата на което по отношение на ответника да бъде признато за установено, че съществува вземане на ищеца срещу ответника в размер на 4000,00 лв., представляващо задължение за връщане на заета сума по договор за заем от 09.12.2019 г. сключен между страните, ведно със законната лихва върху сумата, считано от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като претендира и разноските по настоящото исково производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът не подава отговор на исковата молба. Назначеният му особен представител подава отговор на исковата молба, в който оспорва претенцията като неоснователна. Счита, че по делото не е доказано установяването на договорно правоотношение между страните. Липсвало и твърдение от ищеца относно

евентуалното разпореждане от негова страна със заложената в негова полза вещ. Моли, иска да бъде отхвърлен като неоснователен.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното: видно от приложения заложен билет № 7338/09.12.2019 г. е, че между „Заложна къща Кредит 1“ ЕООД гр. Шумен и К. З. М. бил сключен договор за заем. По силата на същия, дружеството предоставило на ответника сума в размер на 4000,00 лв., а последният се задължил да я върне до 09.01.2020 г. В договора са уговорени дължими от заемателя лихви и неустойки, както и че същият предоставя в залог собствена движима вещ, представляваща лек автомобил.

Съгласно заключението на изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, сумата по процесния заложен билет е отразена/осчетоводена по счетоводните регистри на ищеца като разход по сметка 501 „Каса“ и като вземане на дружеството по счетоводна сметка 4221 „Подотчетни лица в лева“, партида № 7338. Съобразно контролна лента на касов апарат на дружеството, на 09.12.2019 г. е отразена операция „служебно изведени“ и сума 4000,00 лв. По предоставени от ищеца данни, не е налице извършено плащане от ответника.

От приложеното ч.гр.д. № 1267/2021 по описа на ШРС се установява, че ищецът „Заложна къща Кредит 1“ ЕООД гр. Шумен подал на 13.05.2021 г. по реда на чл. 417 от ГПК заявление, по което била издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 313/14.05.2021 г. за сумата, предмет на предявения в настоящото исково производство иск, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.05.2021 г. Заповедта била връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на иска:

Искът е предявен от „Заложна къща Кредит 1“ ЕООД гр. Шумен по реда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, след издаване по негово заявление в качеството му на кредитор срещу ответника К. М. в качеството му на длъжник, на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК № 313/14.05.2021 г. по ч.гр.д. № 1267/2021 г. на ШРС, и след връчването ѝ по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК на длъжника. Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземане, съответно на задължението, посочено в заповедта за изпълнение. Ето защо, настоящият състав, предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че **иска е допустим**.

По основателността на иска:

Съдът е сезиран с положителен установителен иск за признаване за установено, че съществува вземане в полза на ищеца срещу ответника за сума в размер на 4000,00 лв., представляващо задължение за връщане на заета сума по договор за кредит от 09.12.2019 г. сключен между страните.

Предявяването на иск по реда на чл. 415, ал. 1 от ГПК и на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК във връзка с издаването на заповед за изпълнение на парично задължение очертава пределите на предмета на настоящото дело, а именно – съществуването на посоченото в исковата молба вземане по заповедта за изпълнение. Доказателствената тежест, на осн. чл. 154, ал. 1 от ГПК, е върху ищеца. В тази насока, доказателствените средства на ищеца са представените писмени документи и заключението по изготвената експертиза.

В настоящото производство, ищецът следва да докаже, че страните по делото са насрещни страни по валидно двустранно облигационно правоотношение, създадено чрез сключване на формален договор за заем на парична сума.

Безспорно е, че ищцовото дружество представлява заложна къща по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Наредба за дейността на заложните къщи, като по занятие предоставя парични заеми, обезпечени със залог върху движими вещи. Доказа се, че на 09.12.2019 г. между страните, във формата на заложен билет (предвидена в чл. 14, ал. 1 от Наредбата), бил сключен договор за заем. По силата на същия, заложната къща предоставила на М. сума в размер на 4000,00 лв., а последният се задължил да върне същата, както и уговорените лихви. За обезпечаване на вземането на ищеца, ответникът дал в залог собствения си лек автомобил. За да приеме горното, съдът взе предвид и заключението по изготвената ССЕ, според което предоставената в заем парична сума била надлежно осчетоводена в счетоводството на „Заложна къща кредит 1“ ЕООД.

Изхождайки от горното, съдът приема, че между страните по делото е налице валидно сключен договор за заем, по смисъла на чл. 240, ал. 1 от ЗЗД. В договора е предвиден срок за изпълнение на задълженията на заемателя – до 09.01.2020 г. Последният не представи доказателства, че престира на заемодателя. Ирелевантно е обстоятелството, че вземането на ищеца е обезпечено със заложена движима вещ. Съгласно разпоредбата на чл. 26 от Наредбата, удовлетворяването на заложната къща от цената на заложена вещ с пазарна цена над 5000 лв. се извършва съгласно чл. 160 от ЗЗД, препращащ към чл. 417 от ГПК. Тоест, законодателят е предвидил, че когато стойността на заложената вещ е по-висока, съдът следва да извърши проверка за наличие на вземането. Този текст не е пречка за заложната къща да установи вземането си по съдебен ред, без да предприема действия за удовлетворяване от цената на заложената вещ, когато стойността ѝ е по-ниска.

Поради това, съдът счита, че К. М. дължи на „Заложна къща кредит 1“ ЕООД изпълнение по силата на чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Предвид така установеното по-горе, съдът намира, че искът по чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 240, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 14, ал. 1 от Наредба за дейността на заложните къщи, се явява основателен и доказан. Ето защо, по отношение на страните следва да бъде признато за установено, че съществува вземане на „Заложна къща кредит 1“ ЕООД гр. Шумен от К. З. М. за парична сума в размер на 4000,00 лв., представляващо задължение за връщане на заета сума по договор за кредит от 09.12.2019 г. сключен между страните, ведно със законната лихва върху сумата, считано от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

При направеното искане от ищеца, вкл. с прилагане на списък по чл. 80 от ГПК, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноси в настоящото исково производство в размер на 1461,94 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

На основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 240, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 14, ал. 1 от Наредба за дейността на заложените къщи, **ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на К. З. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „Д.“ № 9, вх. 4, ет. 3, ап. 89, с настоящ адрес: с. Царев брод, обл. Шумен, ул. „С.“ № 3 и „ЗАЛОЖНА КЪЩА КРЕДИТ 1“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище гр. Шумен, ул. „С.К“ № 8, представлявано от А. Г. С., със съдебен адресат – адв. С.К от ШАК, гр. Шумен, ул. „С.“ № 117, вх. Б, ет. 1, че **съществува вземане на „Заложна къща Кредит 1“ ЕООД от К. З. М. в размер на 4000,00 лв.** (четири хиляди лева), представляващо парично задължение за връщане на заета сума по договор за заем от 09.12.2019 г. сключен между страните, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 13.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, за което вземане е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК № 313/14.05.2021 г. по ч.гр.д. № 1267/2021 г. на Районен съд – Шумен.

ОСЪЖДА К. З. М. да заплати на „Заложна къща Кредит 1“ ЕООД направените в настоящото исково производство деловодни разноси в размер на 1461,94 лв.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд – Шумен.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____